

Rätt stöd i rätt tid

Så skapar vi ett fungerande stödsystem för barn
och unga som utsatts för sexuellt våld

Innehållsförteckning

Vårt mål: Rätt stöd i rätt tid	4
Kort om kartläggningen	6
Problemen för barn och unga idag	8
Våra förslag på lösningar	16
Metoder och tack	21

**Vårt mål: Rätt
stöd i rätt tid**

Det stödsystem som ska ta emot barn och unga som utsätts för sexuellt våld är fragmentariskt, svårtillgängligt och otillräckligt. Som samhälle måste vi gemensamt bli bättre på att utveckla hjälp och stöd vid sexuellt våld inom och mellan olika verksamheter och organisationer.

Att dessa brister finns har konstaterats i flera rapporter, studier och utredningar också tidigare. Arbetet framåt kommer därför handla framförallt om hur vi går från den bekräftade bilden av läget till att handla om lösningar. De kartläggningar som den här rapporten bygger på har gjort det möjligt för oss att i ett väldigt komplext system identifiera nyckelområden där en förhållandevis liten åtgärd kan skapa stor skillnad. Vi kallar dem hävstänger. Förenklat kan vi säga att det handlar om att applicera kraften på rätt ställe för att uppnå stor positiv påverkan på systemet.

Vi som står bakom rapporten och förslagen är sex civilsamhällesorganisationer som arbetar i gemensam riktning för att det ska finnas ett välfungerande och likvärdigt stödsystem för barn och unga som utsätts för sexuellt våld över hela Sverige. Detta gemensamma arbete går under namnet Stödklubben mot sexualiserat våld och vi arbetar tillsammans för att skapa framtidens stödsystem för barn och unga som utsätts för sexualiserat våld, där majoriteten av de som utsätts är flickor. Det gör vi genom att utveckla och tänka nytt kring hur stöd för utsatta barn och unga kan fungera på bästa sätt.

Våra mål för stödsystemet är att barn och unga (13-25 år) i Sverige ska:

1. Våga söka stöd och prata om sexuellt våld
2. Veta var de ska vända sig om de behöver söka stöd
3. Få rätt stöd, i rätt tid och under tillräckligt lång tid
4. Mötas av ett tydligt och sammanhållande stöd där den stödsökandes behov prioriteras

Vi tror att våra förslag kan ta oss en bra bit mot målen. Men som denna rapport visar kan vi inte göra jobbet på egen hand. För att lyckas behöver vi jobba ihop. Utifrån hur stödsystemet är strukturerat i Sverige så krävs det gemensamma och sektorsövergripande åtgärder för att tillsammans ge utsatta barn och unga det stöd som de har rätt till.

Kort om kartläggningarna bakom rapporten

Att kartlägga stödsystemet för barn och unga som utsatts för sexuellt våld är ett komplicerat och komplext arbete. Vi har angripit det med metodik för systeminnovation och missionsorienterat arbetssätt och genom kartläggningar av barn och ungas väg in till och genom stödsystemet, ideella aktörer och stöd hos 1177.

Det har varit viktigt för oss att utgå från barns- och ungas perspektiv. När vi beskriver problemen med dagens stödsystem är det utifrån vad vi förstått från djupintervjuer, enkäter och idéworkshop med målgruppen, framförallt tjejer över 18 år. Kartläggningen omfattar det stöd som erbjuds till barn och unga upp till 25 år.

Parallellt med vårt arbete har en delvis överlappande kartläggning gjorts inom ramen för "Projekt Survive 2020-2023" i Jönköpings län. Syftet med utvecklings- och forskningsprojektet har varit att kartlägga behov, resurser samt genom samskapande ta fram förslag på förbättringsområden och testa insatser vid sexuellt våld oavsett kön och relation. I denna rapport hänvisar vi därför även till Survive.

Rapporten är en kortare sammanställning av de olika kartläggningarna. Kontakta ChildX om du är nyfiken på hela underlaget.

Problem för barn och unga med dagens stödsystem

Var fjärde elev i årskurs tre i gymnasiet har någon gång utsatts för ett sexuellt övergrepp¹. För många är övergreppet en hemlighet som skaver och skadar tilliten till andra. De som vågar berätta och söka hjälp riskerar att ramla mellan stolarna i ett stödsystem som brister på många nivåer. Så hur ser hålen i systemet ut? De kan se ut som för "S", se illustration nedan:

För "S" tog det runt tio år innan hon fick kvalificerat stöd för det sexuella våld som hon upplevde under gymnasiet. Då hade hon förgäves försökt få rätt stöd hos två olika ungdomsmottagningar och två vårdcentraler i olika svenska städer. Hon hade varit med om att inte få frågan om sexuellt våld trots att hon sökte hjälp för symptom som skulle kunna kopplas till sexuellt våld. Hon hade nekats stöd för att åldersgränsen satte stopp på ungdomsmottagningen. Hon hade känt att det inte var någon idé att polisanmäla. "S" historia slutade bra. Till slut mötte hon en person på vårdcentralen som ställde frågan om sexuellt våld och slussade henne till kvalificerat stöd hos vuxenpsykiatri. Personen kände även till den ideella aktören Novahuset, och där fick "S" kompletterande stöd. Idag har "S" valt att polisanmäla det sexuella våldet.

"S" är bara en av många historier. Men hennes historia pekar på bristerna i dagens stödsystem. Vi ska titta närmare på några problem och några av orsakerna till problemen.

¹ Unga, sex och internet, Stiftelsen Allmänna barnhuset, 2021.

Unga har låg kunskap om sexuellt våld och känner inte till stöd med låga trösklar

Problem: Låg kunskap om sexuellt våld

Bristen på kunskap om sexuellt våld hos barn och unga idag gör det inte bara svårt för dem att respektera egna och andras gränser. Det försvårar också när det gäller att sätta ord på vad de utsatts för och dela utsattheten med andra, vilket påverkar benägenheten att söka stöd.

Skam och skuld största hindret för att söka stöd

Det finns flera skäl till att inte söka stöd men skam och skuld är det hinder som framträder allra tydligast i våra djupintervjuer med unga. Många lägger skulden på sig själva och skäms enormt. Det finns också rädsla för att bli sedd som "trasig" och "smutsig".

Okunskap om sexuellt våld

Ett annat stort hinder är osäkerheten kring om det som skedde var sexuellt våld och var gränserna går. Stereotypa bilder av "våldtäktsmannen" gör det svårt att identifiera utsatthet för sexuellt våld eftersom få förövare stämmer överens med stereotypen. Många behöver bekräftelse från någon annan på att det som skedde var sexuellt våld.

Trots samtyckeslagen och alla lagförändringar har man fortfarande en bild av en man som hoppar på en i en park. Om det inte är det man blivit utsatt för så ifrågasätter man sig själv istället och förminskar det.

- "F"

"F" har inte berättat för sina föräldrar av rädsla för att såra dem. Hon gav upp försöken att få rätt stöd från det offentliga systemet och går idag hos privat psykolog.

I vår enkätundersökning var de vanligaste skälen till att man inte söker ett professionellt stöd att man inte vill eller vågar prata om det man har varit med om (57%), i andra hand uppger man att man inte har tänkt på det som våld, (48%).

Varför har du inte sökt professionellt stöd?

*Antal respondenter: 146 som anger att de ej har sökt stöd

3 orsaker till låg kunskap om sexuellt våld

- ▶ Normalisering av sexuellt våld i språk och media/social media
- ▶ Bristande information och undervisning i skolan
- ▶ Barn och unga möter få vuxna som har kunskap och kan ta samtal om sexuellt våld

Problem: Låg kännedom om stöd med låga trösklar

Den låga kännedomen om att det finns stöd med låga trösklar hos ideella aktörer är ett hinder för att fler barn och unga ska söka stöd. Ofta är det vänner som får stå för första stødsamtalet. Därför behöver kännedomen om lågtröskelstöd öka även hos barn och unga som inte är utsatta.

Kännedomen om stöd gäller främst offentliga systemet

I de djupintervjuer som vi genomfört med unga utsatta är det främst ungdomsmottagning, vårdcentral och BUP som kommer upp när de ska nämna aktörer i dagens stödsystem. Många känner bara till offentligt stöd där anmälningsplikt gäller. Rädslan för att stöd ska leda till anmälan till socialtjänst/polis hindrar då de inte vill sprida, såra och oroa.

Brist på kännedom hinder för att få stöd en hade velat ha

Av dem som inte sökt stöd hos ideella aktörer är det flera som under djupintervjuerna uttrycker att de önskar att de hade känt till vilka olika typer av stöd som finns.

Svårt värdera och våga i stort utbud av okända ideella organisationer

I vår kartläggning av ideella aktörer har vi identifierat cirka 20 ideella organisationer som utger sig för att ge specialiserat stöd till barn och unga som utsätts för sexuellt våld. Att förstå vem som gör vad och våga närma sig en helt okänd organisation är långt ifrån självklart.

Ideella organisationer är jätteviktiga, men man ska hitta dem och veta var man ska leta.

- "H"

"H" vågade inte kontakta någon annan ideell aktör än den hon kände till sedan tidigare och som inte var specialiserad på sexuellt våld. Hon gav upp när hon fick vänta på svar på sitt mejl. Idag är hon utan stöd.

3 orsaker till låg kännedom om specialiserat (ideellt) stöd med låga trösklar:

- ▶ Få offentliga aktörer hänvisar till specialiserade ideella aktörer och hänvisningar är ofta personberoende
- ▶ Väldigt svårt för ideella aktörer att få finansiering för marknadsföring
- ▶ Ideella aktörer tvingas konkurrera om bidrag och hänvisar ibland inte till varandra

Unga får inte frågan om sexuellt våld

Att få frågan om sexuellt våld är viktigt för att berätta. Det är inte det utsatta barnets ansvar att själv berätta om sin våldsutsatthet. Att få frågor är första steget till att våga berätta och få rätt stöd i rätt tid. Men många barn och unga får aldrig frågor om sexuellt våld när de söker stöd hos offentliga och ideella aktörer.

Vanligt att unga inte få frågan om sexuellt våld

Beteendemönstret som träder fram i våra djupintervjuer är att först söka stöd för symptom som psykisk ohälsa snarare än erfarenheten av sexuellt våld. Det sitter långt inne att börja prata om våldet. Utifrån de intervjuades erfarenheter är det vanligt att frågan om sexuellt våld inte ställs.

Exempel från offentlig sektor: Frågan ställs ibland och ofta bara en gång

Det finns en stor variation när det gäller att systematiskt identifiera utsatthet för sexuellt våld bland yrkesverksamma. Det visar bland annat projektet Survive i Jönköping. Orsakerna kan vara dels avsaknad av rutiner kring att ställa frågan om sexuellt våld och kapaciteten att hantera svaren. Men också bristande kunskap om hur sexuellt våld definieras, hur det kan identifieras och hur det ska dokumenteras².

Många ideella aktörer saknar kunskap och ställer inte frågan

Mönstret om osäkerhet inför att ställa frågan om sexuellt våld återkommer i vår kartläggning av ideella aktörer. Flera aktörer som arbetar med stöd för psykisk ohälsa och generell våldsutsatthet uppger att de inte är specialiserade på sexuellt våld och inte heller är utbildade för att ge stöd för den typen av utsatthet och därför inte ställer frågan.

Det som inte fungerat är att jag inte fick några direkta frågor på ungdomsmottagningen. Det var ett väldigt kort och märkligt möte, där jag kände mig ännu mer utelämnad åt mitt öde än innan.

- "S"

"S" sökte stöd för sexuell problematik utan att få frågan om sexuellt våld.

3 orsaker till bristande identifiering

- ▶ En ansvarsförskjutning där utsatta barn själva förväntas ta initiativ till samtal om sexuell utsatthet
- ▶ Avsaknad av indikatorer och stöd för frågor hos såväl offentliga som ideella aktörer
- ▶ Oro och osäkerhet kring den egna kompetensen i att hantera utsatthet för sexuellt våld

² Projekt Survive 2020-2023, Länsstyrelsen i Jönköpings län, 2024.

Unga hittar inte stöd när de behöver det

När unga utsatta själva fick måla upp ett drömscenario med ett välfungerande stödsystem så återkom önskemålet "Tillgängligt". Ett tillgängligt stödsystem kan betyda mycket men tre saker återkom i beskrivningen: lätt att hitta till stödet, slippa köer och väntetider samt möjlighet att få stöd dygnet runt. Idag är det långt till drömmen.

Sökes: Mer tillgängligt och kravlöst stöd

De som sökt stöd hos ideella aktörer har varit ute efter ett mer tillgängligt, målgruppsanpassat, kravlöst stöd med bra bemötande. I kravlöst ingår att det inte ska finnas risk för anmälan till polis eller socialtjänst utan barnets medgivande och att man kan vara anonym. Det har också varit viktigt med öppettider under kvällar och helger för att kunna ta kontakt på egna villkor.

Brist på startpunkt gör det svårt att hitta i system med många aktörer

UMO.se och 1177.se hänvisar både till offentliga aktörer och ett urval av ideella aktörer men för unga finns ingen samlad digital väg in i stödsystemet. De som hittat till ideella aktörers stöd beskriver olika vägar; hänvisning från vårdcentral, Google, affischer på skolan och annonser i Instagram och TikTok.

Tuff övergång när tillgänglighet till ungdomsmottagning och BUP tar slut

Många unga upplever en försämring i tillgänglighet och stöd när de fyller 18 år, eller vid den ålder när de behöver lämna ungdomsmottagning och BUP och övergå till vuxenvården. Försämringen handlar både om fysisk miljö och bemötande, från "mysigt" till "sjukhus".

Jag önskar att jag fortfarande kunde gå till ungdomsmottagningen. Det kändes mindre läskigt att gå dit än till vårdcentralen. Det kändes stort att gå till sjukhuset.

- "Överlevare"

3 orsaker till bristande tillgänglighet

- ▶ Begränsade resurser hos såväl offentliga som ideella aktörer
- ▶ Regionalt självstyre gör det utmanande att skapa nationell väg in via etablerade kanaler som 1177 och UMO.se
- ▶ Bristande övergångar i stöd när barnet fyller 18 år eller vid den ålder när unga behöver lämna BUP eller ungdomsmottagning

Bristande helhetsansvar och samverkan gör att barn och unga ofta behöver börja om

Det offentliga stödsystemet ansvarar idag för att möta stödbehoven för barn och unga som utsatts för sexuellt våld, men systemet räcker inte till. Ideella aktörer är ett viktigt komplement när det gäller öppettider, anonyma chattar och specialiserat stöd. Men idag brister samverkan både inom som mellan offentliga och ideella aktörer. Förlorarna: barn och unga som tvingas själva navigera genom stödsystemet och återberätta om sin utsatthet.

Det saknas ett tydligt helhetsansvar för utsatta barn och unga

I både vår kartläggning och i forskningsprojektet Survive framkommer att barn och unga som utsatts för sexuellt våld ofta faller mellan stolarna. Det är inte alltid tydligt vem som ska stå för stödet. I våra djupintervjuer med unga efterlyses också en sammanhållen slussning mellan olika huvudmän.

Unga missar chans till stärkande stödsamtal när aktörer inte vet vem de ska hänvisa till

När instanser som möter barn och unga inte hänvisar till stöd som den utsatta vill eller kan ta emot innebär det att unga missar eller inte orkar ta emot möjligheten till stöd. Det är också tidskrävande för en enskild professionell att kartlägga och bedöma vilken typ av stöd som bör ges.

Utmanande samlas och skapa en nationell väg in för barn och unga

Våra intervjuer med yrkesverksamma på 1177 och UMO.se tyder på att hänvisning till och mellan olika aktörer idag är beroende av personlig kunskap, engagemang och tillit. Det finns regionala initiativ kring att skapa en enklare väg in för unga med psykisk ohälsa, men för nationella initiativ krävs enighet över regionsgränserna.

3 orsaker till brister i samverkan

- ▶ Sexuellt våld är ingen sjukdom - oklart ansvar mellan huvudmän och aktörer och insatser som oftast riktas mot symptomen efter våldet
- ▶ Stora variationer i kunskap om och engagemang i hur det lokala och regionala stödsystemet ser ut
- ▶ Det saknas struktur för samverkan - oklart vem som ska äga och driva nationella initiativ

Våra förslag på hur vi kan lösa problemen

Syftet med vårt kartläggningsarbete har varit att identifiera ”hävstänger” inom det stödsystem som idag finns för att ge stöd till barn och unga som utsätts för sexuellt våld. Det är ett komplext system med många olika huvudmän och ansvarsområden och för att åstadkomma betydande förändringar krävs gemensamma sektorsövergripande insatser. Hävstängerna representerar områden där riktad kraft kan leda till stor positiv påverkan. I det här avsnittet fokuserar vi på fyra hävstänger som framkommit från såväl barn och unga själva och genom de analyser vi har genomfört.

Hävstång 1

- Ökad information

Positiv förändring vi vill uppnå

Ökad kunskap om sexuellt våld hos barn, och ökad kännedom om att det finns nischat stöd med låga trösklar för den som blivit utsatt för sexuellt våld.

Våra förslag

- Riktade insatser för att stärka och stötta kompisar i deras roll som första stödkontakt
- En nationell informationskampanj om det stöd som finns i civilsamhället och i det offentliga
- Förstärkning av skolans roll för att öka kunskap och utmana normer

Kunskapen och medvetenheten om vad som är sexuellt våld behöver höjas hos barn och unga och hos yrkesverksamma. Informationen måste utmana och ändra normer, både genom att förändra språk och genom att ifrågasätta stereotyper kring förövare och offer. Det handlar i stort om att skapa en miljö där samtycke och respekt är grundläggande principer.

Därtill är kunskapen om att det finns lågtröskelstöd som är specialiserat på sexuellt våld låg både hos unga och hos yrkesverksamma. En viktig och ofta förbisedd grupp att rikta information om sexuellt våld och stöd till är vänner. Det är vanligt att barn inte berättar alls om sin utsatthet, men om de berättar är det oftast för en nära vän. De som berättar för en vän söker också i större utsträckning vidare stöd. Utmaningen ligger i att balansera potentialen i kompisstöd utan att lägga ansvaret på vännerna. Vi måste rikta mer information mot vänner och samtidigt stärka vuxnas roll i att informera och stötta dem. När vi ökar kunskapen om nischat stöd för sexuellt våld så får vänner högre kunskap, vilket i sin tur kan leda till att fler barn och unga söker stöd i rätt tid.

Hävstång 2 - Förstärkt upptäckt och identifiering

Positiv förändring vi vill uppnå

Ökad kunskap, bättre bemötande och nya rutiner om att ställa frågor om sexuellt våld bland de yrkesverksamma och ideella aktörer som möter barn och unga.

Våra förslag

- Nationella kunskapslyft om sexuellt våld hos yrkesverksamma som möter barn och unga
- Verksamhetsanpassade rutiner för upptäckt av sexuellt våld inom samtliga aktörer som möter barn och unga
- Säkerställa kvaliteten i hänvisningar hos vårdplattformar såsom 1177/Vårdguiden samt UMO.se och koppla det till "En väg in"

Om vi ökar kunskapen om sexuellt våld kommer vi också att tidigare kunna identifiera fler barn och unga som utsätts. Men det kräver att aktörer, både inom det offentliga och ideella, ställer standardiserade och rutinmässiga frågor om utsatthet om sexuellt våld. Det måste göras systematiskt och inte bara för de som har kunskapen. Att inte ställa frågor är att lägga ett stort ansvar på en stödsökande, särskilt med hänsyn till att det framkommit att sexualitet och sexuellt våld är ämnen som upplevs svåra att prata om och att självmant lyfta. Många utsatta uppger att om de hade fått frågan om sexuellt våld så hade de berättat om sin utsatthet.

Hindren för att ställa frågor om sexuellt våld inkluderade en känsla av att sakna kunskap om ämnet och osäkerhet kring hur man ska hantera svaren. Därför krävs rutinfrågor för bättre bemötande. Frågan behöver också ställas igen och igen, från flera aktörer runt barn och unga.

Det krävs också en fördjupad förståelse av större vårdplattformar som barn kan söka sig till. För närvarande är statistiken från exempelvis 1177 bristfällig och det är utmanande att få tillgång till relevant data. Därför är det viktigt att utföra en mer ingående studie i om det görs regelbundna frågeställningar om sexuellt våld på 1177 och andra vårdplattformar, för att undersöka om det kan vara en väg till att upptäcka fler barn i behov av hjälp.

Hävstång 3 - Ökad tillgänglighet till stöd

Positiv förändring vi vill uppnå

Ökad tillgänglighet till stöd för barn och unga som utsatts för sexuellt våld.

Våra förslag

- Utveckla en nationell plattform - "En väg in" - som samlar tillgängligt stöd på en plats
- Finansiera ideella aktörers lågröskelstöd för ökad öppenhet/tillgänglighet och även efter ett barn fyllt 18
- Förstärkning av övergången mellan ungdomsmottagning och BUP och vuxenvården

Idag är det svårt för barn och unga att navigera mellan olika stödinsatser och aktörer. Det ökar risken för att barn och unga undviker att söka stöd och fortsätter bära på sin utsatthet själva. Barn och unga efterfrågar en centraliserad nationell plattform där de enkelt kan hitta och få rätt stöd. Ansvar för att veta var och hur de ska söka stöd ska inte ligga på det utsatta barnet. Genom att etablera en nationell väg in till stöd sker en systemförändring där tillgängligheten till hjälp förbättras markant. Det skulle innebära en övergång från en splittrad till en samordnad tillgång till stöd för barn och ungdomar som har utsatts för sexuellt våld.

Därtill behöver tillgängligheten till stöd för unga vuxna öka. Stödbehovet kvarstår ofta efter att den drabbade har fyllt 18, och en av de huvudsakliga orsakerna är den tid det tar att upptäcka och söka stöd för utsatthet. Här kan civilsamhället vara en brygga för att utöka möjligheterna till stöd för unga vuxna. Ideella organisationer understryker också att det är svårt att få bidrag för insatser till personer över 18 år.

Hävstång 4 - Stärkt samverkan

Positiv förändring vi vill uppnå

Ökad samverkan mellan offentliga och ideella aktörer, offentliga och offentliga, ideella och ideella. En sömlös vårdkedja.

Våra förslag

- Utveckla en certifiering för ideella aktörer som ger stöd till utsatta barn för att samla och kvalitetssäkra hänvisningar
- Utveckla regionala översikter över tillgängligt stöd (ideellt och offentligt) för enkel hänvisning till specialiserade aktörer/mottagningar
- Utveckla och testa integrerade widgets där lågströskelstöd kan erbjudas på offentliga aktörers digitala platser där barn och unga befinner sig

Det behövs en ökad samverkan mellan offentliga och ideella aktörer för en sömlös stödkedja. Det innebär att alla delar av stödsystemet är effektivt kopplade till varandra, så att en person som behöver stöd kan få det utan att behöva navigera genom flera olika instanser eller falla mellan stolar.

För att förbättra samverkan mellan sektorer behöver vi bygga broar mellan det offentliga och civilsamhället. Ett förslag som är värt att titta närmare på är om en certifiering av stödorganisationer för civilsamhället hade underlättat systematisk hänvisning mellan sektorer. Vår kartläggning indikerar att en certifiering hade underlättat för yrkesverksamma i att både hitta och välja en organisation att hänvisa vidare till. Utmaningarna det offentliga står inför med att lista aktörer är bland annat att ha kännedom om verksamheter och tiden att granska dem.

Förbättrad samverkan kan också ske genom att bättre ta tillvara på tekniska lösningar. Vi ser framför oss en lösning där en stödsökande på exempelvis Umo.se har tillgång till stöd från en stödorganisation från civilsamhället direkt på webbplatsen genom en chatt-widget. Det gör att stödet blir mer synligt och tillgängligt, samtidigt som det skapar integration mellan olika delar av stödsystemet.

Metod

Så har vi arbetat med vår kartläggning

Barn och ungas väg in till och inom stödsystemet

- Tjänstedesignmetodik med 10 djupintervjuer med unga som varit utsatta för sexuellt våld före 18 års ålder. Fältperiod: 13-25 april 2023
- Enkät med 239 utsatta för sexuellt våld. Fältperiod: 29/3 - 9/4 2023
- Gjord av: Tjänstedesignbyrån Antrop/Lena Bergman Esk. Vid djupintervjuer och analys av djupintervjuer medverkade även Sofie Karlsson, medarbetare på Novahuset och ChildX.

Ideella aktörer

- Telefonintervjuer med 17 ideella organisationer med tydlig profil/kommunikation om arbete mot sexuellt våld och/eller ger stöd till barn och unga. I kartläggningen ingick de organisationer som står bakom den här rapporten. Fältperiod: Våren 2023.
- Gjord av Sofie Karlsson, medarbetare på Novahuset och ChildX.

Stödsystemet

- Metodik för systeminnovation och missionorienterat arbetssätt.
- Två workshops med representanter för ideella organisationer och offentliga stödsystemet i mars och juni 2023.
- Research: 14 rapporter, 7 expertintervjuer, 22 poddar, 9 radioinslag samt kompletterande nyhetsartiklar, webinarier och webbsidor.
- Gjord av Tjänstedesignbyrån Antrop/Lena Bergman Esk. Vid workshops medverkade även Antrops Erik Hammarström.

Stöd hos 1177

- Semistrukturerade intervjuer över Teams och/eller mejl med yrkesverksamma på 1177 och UMO.se. Urvalet genom en snöbollsmetod. Fältperiod: April 2024.
- Detta gjordes av Andreas Carlin, medarbetare på MÄN.

Vi hänvisar i rapporten också till forsknings- och utvecklingstudien "Projekt Survive 2020-2023. Att samskapa hjälp, stöd och vård vid sexuellt våld".

Tack!

Stort tack till HM Drottning Silvias Stiftelse – Care About the Children, för ert stöd som möjliggjort denna rapport. Och tack till alla representanter som medverkat till våra kartläggningar och samskapat kring våra förslag.

Akutmottagning för våldtagna/Södersjukhuset
Brottsofferjouren
BUP Stockholm, Stockholms centrum för ätstörningar
Elevernas Riksförbund
Internetstiftelsen
Jönköpings universitet
Linköpings universitet
Linköpings kommun
Mjölby kommun
Norrköpings kommun
Region Stockholm
Rise, Riksföreningen mot incest och andra sexuella övergrepp i barndomen
Rädda barnen
SKR:s Kvinnofridssatsning
Skolverket
Stiftelsen Allmänna Barnhuset
Unizon

Rätt stöd i rätt tid

Rapporten *Rätt stöd i rätt tid* har tagits fram på initiativ av *Stödklubben mot sexualiserat våld* som består av 1000 Möjligheter, ChildX, MÄN, Novahuset, Storasyster och Tjejzonen. Tillsammans arbetar vi för att skapa framtidens stödsystem för barn och unga som utsatts för sexualiserat våld. Det gör vi genom att utveckla och tänka nytt kring hur stöd för utsatta barn och unga kan fungera på bästa sätt.